

Ihan eka novelli (tai lyhytkertomus tms) jonka julkaisen tanne :) Tosiaan aika nopeesti kirjoitettu, ois kiva saada vinkkejä miten parantaa! Oli promilta. Olin mennyt promeihin yksin, mutta illalla löysin itseni tanssimasta hänen kanssaan, hänkin oli tullut yksin. Ja nyt me käveltiin tähtitaivaan alla meren rannalla, sinne ajoi puoli tuntia, hän ajoi ja radiosta soi musiikkia. Mä katselin hänen kasvojaan, pukuaan, sormien jäntevyyttä kun ne kiertyivät auton rattiin, hän oli täydellinen. Ja ne tähdet oli kauniita, oli pieniä, suuria, kirkkaasti loistavia ja himmeitä. Ja kirsikkana kakun päälle oli kuu, Joka muodosti varjoja meistä, me oltiin niin lähekkäin ettei varjosta enää erottanut missä toinen ihminen loppui ja mistä toinen alkoi. Ja me oltiin yhtä, niin yhtä kun kaksi ihmistä voi vaan olla. Meidän nauru kietoutui huurteisessa huhtikuun yössä yhdeksi punokseksi joka ylitti kaikki esteet meidän välillä. Ei enää ollut rajoja joita ylittää, oli vain siltoja joita polttaa takanamme. Me saatiin olla yhtä, vaikka vain tama pieni hetki. Maailma oli meidän tänään, ja me kumpikin tiedettiin ettei se olisi meidän enää huomenna, että tämä oli vain yksi yö ja yksi hetki, mutta se hetki oli kaikki. Ja ma rakastin häntä niin lujaa että se ihan sattui, rakastin koko naiivilla seitsemantoistavuotiaan tytön sydämellä. Ja muhun sattui koska mä tiesin että se ei kestäisi ikuisesti, että elämä vetäisi meidät eri suuntiin, että kaikki ei aina mene niin kuin suunniteltiin. Mutta sen pienen hetken jonka jaoimme sen hetken saimme pitää. Kiitos kaunis elämälle.